

Xi Jinping påkalder ånden fra Konfutse for SCO's skabelse af en 'verden med varig fred'

10. juni, 2018 – I Xi Jinpings åbningsbemærkninger til banketten, hvor han bød delegationerne til Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Kina velkommen, vendte Xi sig mod Konfutse som kilde til de dybtgående og poetiske koncepter, der er nødvendige for at afstikke retningen for SCO's – og verdens – aktiviteter. Efter at fastslå, at det var en glæde at modtage hans gæster i Qingdao, Shandong-provinsen, sagde Xi, som det rapporteres af *Xinhua*:

»Shandong er Konfutses hjemprovins og konfucianismens fødested. Konfucianisme, der er en integreret del af den kinesiske civilisation, mener, at 'en retfærdig sag bør forfølges for det almene vel', og den er fortaler for harmoni, enhed og et fælles samfund for alle nationer, sagde Xi til gæsterne. Konfucianismens understregning af enhed og harmoni har meget til fælles med Shanghai-ånden[1], nemlig gensidig tillid, gensidig fordel, ligeværdighed, rådslagning, respekt for forskellige civilisationer og forfølgelse af fælles udvikling, sagde han. 'Shanghai-åndens fokus på at søge fælles fodslag samtidig med, at man sætter forskelligheder i baggrunden og forfølger gensidigt fordelagtigt samarbejde, har vundet udbredt, international opbakning og støtte', sagde den kinesiske præsident.«

Senere, i sine officielle bemærkninger til topmødet, med titlen, »Bær Shanghai-ånden fremad for at opbygge et fællesskab for en fælles fremtid«, indledte præsident Xi sine bemærkninger med følgende:

»I denne vidunderlige juni måned er det mig en fornøjelse at byde jer alle velkommen til den pittoreske by Qingdao, til det 18. møde i Shanghai Samarbejdsorganisationens Medlemsstaters Lederråd. For mere end 2.500 år siden havde Konfutse, den store, kinesiske filosof, dette at sige: 'Hvilken fryd at venner kommer langvejs fra!' Det er derfor af særlig betydning, at jeg er vært for distingverede gæster i Shandong, Konfutses hjemprovins, til et topmøde, som vil kortlægge SCO's fremtidige kurs.«

I den samme tale påkaldte Xi ligeledes ideerne hos Mencius, en elev af Konfutse:

»Mencius, en anden kinesisk filosof fra gammel tid, observerede rammende, 'Når Konfutse ser ned fra toppen af Dongshan-bjerget, ser han det lokale kongerige Lu; når han ser ned fra toppen af Tai-bjerget, ser han hele landet.' I en tid, hvor verden undergår stor udvikling, transformation og tilpasning, må vi sigte højt og skue langt og holde trit med både verdens og vor tids underliggende tendens, for at arbejde for mere fremskridt for den menneskelige civilisation.«

Foto: Kinas præsident Xi Jinping taler til SCO's topmøde i Qingdao, Kina.

[1] Dvs., kerneværdierne for Shanghai Samarbejdsorganisationen, SCO.

G6, G7 eller G8?
Efterkrigstidens britiske

imperieverden er hastigt i færd med at disintegreere

Leder fra LaRouchePAC, 8. juni, 2018 – Det britiske Imperiums verden af det 20. århundrede – ofte fejletikkeret »det Amerikanske Århundrede« – er nu i færd med at smuldre så hurtigt, at selv BBC's overskrift på dagens nyhedsdækning lød: »Har Trump brudt den Særlige Relation?« I morges holdt præsidenten en improviseret pressekonference på græsplænen foran Det Hvide Hus, før sin afrejse til G7-mødet i Quebec, og hvor han til pressen sagde, at »Rusland burde være med til mødet ... Det er måske ikke politisk korrekt, men vi har en verden at styre«. Den nyvalgte italienske premierminister Giuseppe Conte tweetede omgående: »Jeg er enig med præsident Trump. Rusland bør atter indtræde i G8«.

Den franske præsident Macron havde i går grundlæggende set ekskluderet USA af G7, selv inden Trumps »ugudelige« invitation til Rusland. Macron sagde, vi kan fortsætte som G6 uden USA, mens den tyske udenrigsminister Heiko Maas sagde, at uenigheden mellem Europe og USA ikke længere kan fejes ind under gulvtæppet, og at Europa nu må søge andre alliancer. Med hvem, tør man spørge?

I går roste præsident Trump, under sin fælles pressekonference med den japanske premierminister Shinzo Abe, Kina og beskrev Asien, som det virkelig er – en samling af »suveræne nationer« (ikke »demokratier«), der lever efter »kerneprincipper, der gør det muligt for forskellige nationer at trives og få fremgang sammen i én smuk, fredelig atmosfære. Det er vi alle glade for. Det er, hvad der nu sker!«

Putin på sin side nød et statsbesøg i Beijing i dag, dagen før SCO-topmødet i Qingdao. Præsident Xi Jinping tildelte Putin

nationens første Venskabsmedalje under en storslået ceremoni i Folkets Store Hal og kaldte Putin for »min bedste, inderligste ven«.

G7 er et værre rod. *The Telegraph* udlagde her til morgen en rapport fra »allierede« til præsident Trump, der sagde, at Trump havde afvist premierminister Theresa Mays anmodning om et bilateralt møde på sidelinjen af G7. »Ikke for noget«, sagde en af Trumps allierede, »men hun er grundlæggende set en skolefrøken. Jeg tror ikke, der er nogen, der kommer godt ud af det med hende.« Macron på sin side havde planlagt et bilateralt møde med Trump, men Trump kom sent til Quebec, og mødet blev aflyst.

Trump meddelte ligeledes, at han ville forlade G7 tidligt søndag morgen og sprang over sessionen om klimaforandring og miljø for at flyve til Singapore til sit (vigtigere) topmøde med Kim Jong-un, planlagt til tirsdag.

G7 er blevet afsløret som en anakronistisk enhed, som er ude af trit med det nye paradigme, der er centreret omkring Asien, men som også når ud til hele verden gennem den Nye Silkevejsånd. Trump er ved at bryde ud af Russiagate-svindlen, som blev opsat af britisk efterretning og deres agenter i Obama- og Bush-kredsene, hvilket vil sætte ham fri til at deltage i opbygningen af en ny, økonomisk verdensorden. Denne nye orden er hastigt ved at blive skabt og reflekterer konceptet med de »Fire Magter«, som Lyndon LaRouche fremlagde i 1990'erne – Rusland, Kina, Indien og USA, og som skaber en ny, global, økonomisk struktur, baseret på kredit til den reelle, fysiske udvikling af alle nationer og giver den nødvendige og passende styrke til at afslutte selve konceptet om Imperium, én gang for alle.

Dinosaurerne skriger op, men menneskeracen er endelig ved at overvinde sin frygt for uhyret. Lørdag, 9. juni, afholder Schiller Instituttet en konference i Manhattan, med Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler, og med talere fra Øst- og

Vesteuropa, USA, Rusland, Kina, Afrika og Sydvestasien. Temaet, *Dona Nobis Pacem* (Giv os fred), tilsigter at give den optimisme og kampånd, som kræves for at opnå denne historiske sejr for menneskeheden. Opførelsen af Beethovens heroiske Messe i C-dur, af Schiller Instituttets kor, vil give den nødvendige skønhed, der, som Friedrich Schiller sagde, er den nødvendige vej til sandheden.

Foto: Præsident Donald J. Trump ankommer til G7-topmødet. 8. juni, 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Ny asiatisk alliance former fremtiden: Vil de tåbelige europæere blive ladet tilbage? Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut Internationalt Webcast, 7. juni, 2018

Momentum ligger derfor i Asien, og det er grunden til, at Schiller Instituttet insisterer på, at USA og de europæiske nationer simpelt hen bør alliere sig med de asiatiske lande for at udvikle planeten, overvinde fattigdom, få win-win-samarbejde mellem alle verdens nationer og opbygge et nyt fællesskab, et nyt samfund, for menneskehedens fælles fremtid.

Dette ligger så meget inden for rækkevidde, at, hvis blot folk kender til dette Nye Paradigme, der nu vokser meget, meget hurtigt frem, vil de omgående blive optimistiske! Det skyldes udelukkende manglende kendskab til det, der foregår i disse dele af verden, og det er årsagen til pessimisme og til, at mange mennesker ikke kan se nogen måde, hvorpå det kan ændres.

Download (PDF, Unknown)

**Bankierernes kup i Italien
vil ikke stoppe
opstanden mod det korrupte
Imperium.**

**Helga Zepp-LaRouche i
Schiller Institut**

**Nyt Paradigme Webcast, 31.
maj, 2018**

Vi befinder os i en meget dramatisk situation, og jeg mener, det er på høje tid at overveje det nødvendige behov for at

rette de neoliberale politikker, for, hvis dette ikke sker, kan der kun komme kaos som resultat, og derfor er Lyndon LaRouches Fire Love endnu mere presserende nødvendige i hele det transatlantiske område end nogensinde før.

Download (PDF, Unknown)

Diplomati mellem Putin og Trump åbner vejen for Putin-Trump-topmøde

Leder fra LaRouchePAC, 6. juni, 2018 – Med præsidenterne Trump og Putin, der offentligt har annonceret, at et topmøde mellem de to ledere endelig er under forberedelse, gennemfører Ruslands præsident et energisk internationalt og nationalt diplomati parallelt med Trumps afgørende initiativ over for Nordkorea. Faktisk beskrev Putin, i et interview i dag med China Media Group (CMG) forud for sit besøg til Kina, til mødet i denne weekend i Shanghai Samarbejdsorganisation (SCO), Trumps beslutning om at afholde et topmøde med Kim Jong-un som en »modig og moden beslutning«.

Putin har netop afsluttet et historisk besøg til Østrig, en kernestation i EU, hvilket viser verden, at den britiskanstiftede kampagne for at indføre sanktioner mod og dæmonisere Rusland er ved at kollapse. I sit interview med CMG sagde Putin: »Jeg er overbevist om, at sund fornuft vil sejre,

og at al ulovlig begrænsning, der er skadelig for udviklingen af den globale økonomi, med tiden vil blive fjernet, alt imens vi vil kunne forbedre vore relationer med alle partnere, inkl. USA og andre lande, der danser til USA's pibe og påtvinger sanktioner.« Han tilføjede, at »før eller siden vil det blive åbenbart«, at sanktionerne og den provokerende, militære deployering på Ruslands grænser »er skadelige for alle, inkl. for dem, der gennemfører sådanne initiativer«.

SCO-mødet i Qingdao 9.-10. juni, som for første gang vil inkludere Indien og Pakistan som fulde medlemmer, vil repræsentere næsten halvdelen af verdens befolkning. Efter premierminister Modis »uformelle« møder med både Xi Jinping og Putin i den sidste måneds tid, samarbejder Indien nu fuldt og helt med ånden fra den Nye Silkevej, selvom Indien ikke officielt tilslutter sig selve Bælte & Vej Initiativet pga. spørgsmålet om suverænitæt i Kashmir, gennem hvilket den kinesisk-pakistanske, økonomiske korridor passerer. Men selv her tilsluttede Pakistan og Indien sig sammen SCO, og Bælte & Vej er den fælles, økonomiske tråd for alle SCO-lande.

Putin planlægger også et topmøde med Kim Jong-un. Både Rusland og Kina bakker fuldt op om Trump-Kim-topmødet næste tirsdag i Singapore, med en forventning om, at Nordkoreas integration i Bælte & Vej vil fuldende det oprindelige koncept for den Nye Silkevej, som blev formuleret af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne – en jernbane-udviklingskorridor fra Pusan til Rotterdam. Dette koncept er nu udvidet til at blive til Verdenslandbroen, med Silkevejen, der forlænges til Afrika, Latinamerika, Europa og, potentielt set, USA.

Der er ingen tid at spille med at afslutte det forræderiske »Russiagate« og befri præsident Trump til at gå sammen med Rusland og Kina i det nye paradigme og genopbygge USA gennem **LaRouches Fire Love** og tilslutte sig Silkevejs-transformationen af udviklingssektorens nationer. I dag uddeler LaRouchePAC-aktivister personligt, til hvert enkelt medlem af Kongressen, **»Memo til præsident Trump: Tiden er inde**

til at afslutte den særlige relation; deklassificér alle dokumenter af britisk herkomst vedrørende Deres kampagne i 2016«.

En afsløring og retsforfølgelse af de forbrydere, der handler på vegne af Det britiske Imperiums kupforsøg mod USA, er både presserende nødvendigt og fuldstændig muligt.

En Schiller Institut-konference i Manhattan på lørdag med titlen, »Dona Nobis Pacem – Giv os fred, gennem økonomisk udvikling«, vil have internationale talere, der adresserer det potentiale, som nu er inden for rækkevidde, for en sand, global renæssance, med Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler, og som søndag vi blive efterfulgt af en koncert med Schiller Instituttets Kor, der opfører Beethovens smukke Messe i C-dur, samt flere afroamerikanske spirituals.

Foto: USA's præsident Donald Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin på sidelinjen af det 25. Økonomiske APEC-møde for ledere. 11. nov., 2017. (en.kremlin.ru)

Østrig anser win-win med Rusland for at foretrække frem for tab-tab med Europa

6. juni, 2018 – Den østrigske kansler Sebastian Kurz, der i går modtog den russiske præsident Vladimir Putin i Wien, sagde, at hans regering foreløbig vil respektere EU's dekret om sanktioner, men vil arbejde under Østrigs roterende EU-formandskab fra juli til og med december for at »revitalisere

Unionens relationer med Rusland skridt for skridt. Vi mener, at en win-win-situation er bedre for begge sider end en tab-tab-situation«. Kurz gentog, at Østrig ser sig selv agere som en bro mellem øst og vest, hvilket også vil vejlede landets politikker for andet halvår.

Putin sagde, at »ikke alene er Rusland interesseret i genoprettelsen af det fulde format [af relationer], men det er vore europæiske venner også«. Han sagde, at en dialog om dette er indledt med embedsmænd fra Bruxelles, og at »diskussionerne er meget konstruktive, om end ikke lette«.

Den østrigske præsident Alexander Van der Bellen demonstrerede et vist slægtskab med Rusland og berettede, at hans forældre engang havde været statsborgere i den baltiske del af Sovjetunionen, og at de talte russisk indbyrdes.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin og Østrigs præsident Alexander Van der Bellen under det officielle møde, der blev holdt i Hofburg-paladset i Wien. 5. juni, 2018.

Finansverdenens kupforsøg i Italien

– Geopolitik må ophøre i 2018.

Nyhedsorientering, maj-juni,

2018.

En virkelig spektakulær transformation i menneskehedens historie er nu i sigte i den nærmeste fremtid, hvis verdens borgere har tilstrækkeligt mod til at gribe chancen. Man husker på Friedrich Schillers berømte epigram, »Øjeblikket«, der reflekterer over udfaldet af den franske revolution: »En afgørende epoke har århundredet skabt, Dog, dette store øjeblik fandt et lidet folk.« Kan menneskeheden i dag leve op til dette øjeblik storhed?

Download (PDF, Unknown)

Putins østrigske værter bekræfter, 'Rusland er en vigtig del af Europa'

Leder fra LaRouchePAC, 5. juni, 2018 – Der er grund til optimisme. På trods af den forfærdelige ødelæggelse, der foregår i Yemen, Gaza, Syrien og andre steder i Asien, samt andre punkter, der er ofre for stridigheder, fremprovokeret af britisk geopolitik, så er der også udviklinger, der giver grund til håb og handling. Disse begivenheder skiller sig ud.

I dag i Europa blev den russiske præsident Vladimir Putin modtaget til et statsbesøg i Østrig, hvor dialogtemaet blev anslået, og man således gik imod alle de beskudte, britiske operationer til dato, der tilsigtede at dæmonisere Putin og

hans nation. Den østrigske præsident Alexander Van der Bellen sagde i sin velkomst, »*Rusland er afgjort en vigtig del af Europa*«. Desuden vil Østrig 1. juli overtage det roterende formandskab i den Europæiske Union for de næste seks måneder. Med hensyn til sanktioner, sagde den østrigske kansler Sebastian Kurz, at de ikke vil bukke for Bruxelles vedr. EU's nuværende politik med anti-russiske sanktioner. Men østrigske ledere har indikeret, at de vil handle for at skære ned i Bruxelles, dvs., at få en stor kohorte af bureaukrater fra EU-kommissionen fyret!

Om sanktionerne sagde præsident Putin, at fremgangsmåden er »skadelig for alle – for dem, der initierede den, og for dem, der er dens mål«. I dag underskrev Gazprom og Østrigs OMV en aftale om en forlængelse frem til 2040 af deres oprindelige, 50-årige aftale om levering af naturgas fra Rusland til Østrig. Da medierne plagede Kurz med, hvorfor Østrig ikke køber amerikansk LNG, påpegede han, at det er tre gange så dyrt.

I dag observerede Helga Zepp-LaRouche, at en større del af Europa bevæger sig i retning af Rusland, selv om det undertiden er af de forkerte grunde – nemlig, fordi de ikke kan takle USA. I mellemtiden fortsætter NATO-fortalere for konfrontation med deres provokationer. I denne uge har NATO's Operation Saber 18.000 troper i en militærøvelse i de baltiske lande for at træne forsvar imod angivelig, potentiel »russisk aggression«.

Det, folk må forstå, for at hele billedet skal stå skarpt, er den faktor, som Det britiske (døende) Imperium spiller i alt dette, især som dem, der står bag kupforsøget mod det amerikanske præsidentskab. Af betydning i denne henseende er den artikel, som i går blev udlagt på websiden for tænketanken Russisk Råd for Internationale Anliggender (RIAC), der har forbindelse til den russiske stat. Artiklen har titlen, »*No More Doubt: It's the U.K., Not Russia, That Meddled in the U.S. Elections*« (Der er ikke længere nogen tvivl: Det var

U.K., ikke Rusland, der blandede sig i de amerikanske valg), af Harley Schlanger, der identificeres som vicepræsident for Schiller Instituttet i USA og national talsmand for Lyndon LaRouche. RIAC's bestyrelse inkluderer udenrigsminister Sergei Lavrov og Andrei Fursenko, assistent til præsident Putin.

Schlangers artikel siger,

»LaRouche-bevægelsen i USA har lige fra begyndelsen rapporteret, at der ikke var nogen russisk indblanding eller aftalt spil med Trump, men derimod en fælles indsats fra amerikanske og britiske efterretningstjenesters side på at besejre Trump, eller fjerne ham, når han først var blevet valgt«.

Han konkluderer,

»At Trump måske ville bringe USA ind i et fuldt og helt samarbejde med det fremvoksende, Nye Paradigme, der anføres af Kina og Rusland, skabte den hysteriske respons på valget af Trump og skabte den fiktion, der kendes som Russiagate. Dette er det, som fuldender billedet og gør det klart, hvorfor denne operation for regimeskifte mod Trump må lukkes ned«.

Putin henviste til konsekvenserne af den fremkaldte tummel i USA i et langt interview 4. juni med det østrigske netværk ORF TV. Som svar på et anmassende spørgsmål om, hvorfor det tager så lang tid med et Trump-Putin-møde, sagde Putin, *»For så vidt angår personlige møder, så mener jeg, at muligheden for sådanne møder i vid udstrækning afhænger af den interne, politiske situation i USA«.*

Putin gennemgik specifikke områder, hvor arbejde finder sted mellem de to nationer, og sagde, *»Jeg håber, at dette arbejde i USA's og Ruslands, ja, i hele verdens interesse, en dag vil begynde, inkl. mellem os personligt«.*

For det tredje, så går udviklingerne fremad mht. Koreahalvøen. I går aftes sagde Det hvide Hus, at, 12. juni i Singapore vil

det første møde begynde kl. 9 mellem Kim Jong-un og præsident Donald Trump. Embedsmænd fra USA og D.P.R.K. har haft deres femte session om forberedelser, denne gang holdt i den demilitariserede zone (DMZ). Her til morgen tweetede Trump, »Møde i Singapore med Nordkorea vil forhåbentlig blive begyndelsen til noget stort ... vi får snart at se!«

Dagens begivenheder viser alle, at der findes løsninger i verden og indikerer ligeledes, at de kommer i forbindelse med den dynamik, der er i gang mellem Rusland og Kina, som, sammen med Indien, udgør et område, der dækker næsten 3 mia. af verdens befolkning. Hvis vi fremmer dette samarbejde og besejrer kupoperationen i USA, vil optimismen blive belønnet. Der findes retfærdig hævn. Helga Zepp-LaRouche bemærkede igen i dag, »Erinyernes og Ibykus' princip arbejder«.

Foto: Under den officielle velkomstceremoni for Vladimir Putin, afholdt af den føderale præsident for Republikken Østrig, Alexander Van der Bellen. Præsentation af den russiske delegation. 5. juni, 2018, Wien. (en.kremlin.ru)

Ruslands RIAC udgiver analyse fra Schiller Instituttet, som identificerer Storbritannien som dem, der blandede sig i USA's valg

5. juni, 2018 – »Der er ikke længere nogen tvivl: Det var U.K., ikke Rusland, der blandede sig i de amerikanske valg«, lyder overskriften på den artikel, der i går blev udlagt i

Ekspertspalten på forsiden af det Russiske Råd for Internationale Anliggenders (RIAC) webside. Forfatteren er Harley Schlanger, behørigt identificeret som »Vicepræsident for Schiller Institutet i USA« og »national talsmand for Lyndon LaRouche«.

Dette er ikke noget helt lille budskab, som russerne her kommer med. RIAC er Ruslands fremmeste, akademiske og diplomatiske tænketank, stiftet i 2010 i henhold til et præsidentielt dekret, der påbød skabelsen af en institution, der skulle interagere »mellem staten, akademikersamfundet, erhvervslivet og det borgerlige samfund i en bestræbelse på at finde udenrigspolitiske løsninger på komplicerede konfliktspørgsmål«. Udenrigsminister Sergei Lavrov leder tænketankens 14 medlemmer store bestyrelse, der rangerer fra chefen for Føderationsrådets Komite for Internationale Anliggender (føderationsrådet er den nationale lovgivende forsamlings overhus) til Sherbanks præsident, præsidenten for den Russiske Industrialist- og Entreprenørunion, rektor for Udenrigsministeriets Statsinstitut i Moskva for Internationale Relationer (MGIMO Universitet), en assistent til præsident Putin, samt andre.

»Forvandlingen af Russiagate til Spygate understreger, at det var Det forenede Kongerige (U.K.), der, gennem dets forskellige efterretningsenheder, 'blandede sig' i USA's præsidentvalg i 2016«, skrev Schlanger. »Der er nu fremkommet tilstrækkeligt med kendsgerninger til, at det definitivt kan fastslås, at der fandt en fælles operation sted mellem anglo-amerikansk efterretning, som var udtænkt at skulle opsætte en faldgrube for Trumps kampagnefolk gennem en klassisk 'stingoperation', en vildledende operation. Den form for »faldgrubeoperation«, påpeger han, som »gentagende er blevet brugt af FBI mod folk i oppositionen fra både 'venstre' og 'højre'«, fra borgerrettighedsbevægelsen, inkl. dr. Martin Luther King, jr., til anti-krigsbevægelsen i slutningen af 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne, Ku Klux Klan,

repræsentanter for fagforeninger og kongresmedlemmer, der er for fagforeninger, og med FBI-agenter, der er plantet i angivelige terrorceller siden 11. september«.

»LaRouche-bevægelsen i USA har lige fra begyndelsen rapporteret, at der ikke fandt nogen russisk indblanding eller noget aftalt spil med Trump sted, men derimod en fælles indsats fra amerikanske og britiske efterretningstjenesters side for at besejre Trump, eller fjerne ham, når han først var blevet valgt«, påpegede Schlanger.

Efter at have gennemgået nogle af de nu afslørede detaljer af denne operation, f.eks. den rolle, som spillede af den rasende anti-russiske, tidligere CIA-direktør John Brennan og den tidligere direktør for National Efterretning, James Clapper, identificerer Schlanger operationens britiske ophavsmænds strategiske plan: »At Trump måske ville bringe USA ind i et fuldt og helt samarbejde med det fremvoksende Nye Paradigme, der anføres af Kina og Rusland, skabte den hysteriske respons til hans valgsejr og skabte den fiktion, kendt som Russiagate. Dette er det, som fuldender billedet og gør det klart, hvorfor denne operation for regimeskifte mod Trump må lukkes ned«, konkluderer han.

Hele Harley Schlangers artikel kan læses på RIAC's website.

Meddelelse: Webcast med Helga Zepp-LaRouche tors., 7. juni kl. 18:

En helt ny strategisk alliance i Asien former fremtiden: Vil de tåbelige europæere blive ladet tilbage?

newparadigm.schillerinstitute.com

De seneste dages udviklinger viser, at potentialet for at bringe verden ind i en ny æra for fredelig, økonomisk fremskridt nu er ved at vokse frem, centreret omkring diplomatiet og de fysisk-økonomiske fremskridt, der er knyttet til Kinas politik for den Nye Silkevej. Den dynamik, som den Nye Silkevej har udløst, og som Helga Zepp-LaRouche har kaldt det Nye Paradigme, har bragt de ledende, asiatiske nationer – Kina, Indien, Japan, Sydkorea – og den eurasiske magt Rusland, sammen i en alliance, der forårsager voksende panik blandt dem, der stadig længes efter den tid, hvor Det britiske Imperiums geopolitikker dominerede ethvert aspekt af internationale relationer. Mange nationer i Afrika og Syd- og Mellemerika har ligeledes tilsluttet sig den Nye Silkevej. Hvis præsident Trump var befriet for Russiagate-vanviddet, hvilket ville gøre det muligt for ham at fuldt og helt at koordinere med det fremvoksende, eurasiske, økonomiske kraftcenter, kunne æraen med britiskkræfte, geopolitiske konflikter blive afsluttet.

Dette potentiale ses i genoplivelsen af Trump-Kim-topmødet, som kunne føre til en officiel afslutning af Koreakrigen og ligeledes muligvis sluttelig til et atomvåbenfrit, forenet Korea; det ses ligeledes i rapporterne om den igangværende planlægning af et Trump-Putin-topmøde, som kunne adressere de farlige spændinger mellem de to nationer, der er et resultat

af en række nylige, britiske provokationer. At disse to topmøder går fremefter, på trods af den vedvarende giftighed, som kommer fra Made-in-London-Russiagate-skandalen, beviser, at denne dynamik kan overvinde de transatlantiske politikkers uophørlige fordærvelse. Der er en voksende fornemmelse af desperation i den juridiske lejemor Robert Muellers daglige aktiviteter, med hans allierede udi lanceringen af Russiagate, der meget vel snart kunne se sig stillet for en Grand Jury!

Og hvad med Europa? Med Putins statsbesøg i Østrig og med den nye regering, der er ved at blive sammensat i Italien, bliver forsvarerne af den Europæiske Unions status quo direkte udfordret. Den uundgåelige forandring kommer til Bruxelles, med det gamle paradigme, der optrævles.

Lyt med denne torsdag, når Helga Zepp-LaRouche i sin ugentlige webcast peger på vejen frem.

**Mandagsopdatering fra
LaRouchePAC, 4. juni, 2018**

Tidligere amerikansk

arbejdsminister Robert Reich opfordrer til at 'bryde Wall Streets største banker op'

4. juni, 2018 – Måske inspireret af den nylige meningsmåling, der viste, at et stort flertal af politisk involverede amerikanere støtter genindførelsen af Glass-Steagall-restriktioner på Wall Streets bankpraksis, har den tidligere arbejdsminister i Bill Clinton-administrationen Robert Reich skrevet en artikel i weekenden, med titlen, »Hvorfor det eneste svar er at bryde Wall Streets største banker op«.

Opslået på hans hjemmeside 1. juni og med udbredt cirkulering blandt de (liberale) ikke-mainstreammedier, diskuterer Reichs artikel først de foreslåede regelændringer (af Federal Reserve og andre regulerende myndigheder), som ville »udvande« Volcker-reglen i Dodd/Frank-loven, der i forvejen var en »udvandet« version af den oprindelige 1933 Glass/Steagall-lovs restriktioner mod investeringsbankers risikofulde praksisser.

Reich skriver: »Glass-Steagall tvang bankerne til at vælge mellem at være kommercielle banker eller investeringsbanker, der handler med deres egen kapital. Glass-Steagalls hovedprincip var at holde risikofyldte værdipapirer væk fra garanterede bankindsud. Det fungerede godt i mere end et halvt århundrede«.

Hele Reichs artikel kan læses på hans hjemmeside, <http://robertreich.org/>

Foto: Tidligere amerikansk arbejdsminister, Robert Reich.

Sov ikke sommeren væk; historien kunne totalt ændre sig

Leder fra LaRouchePAC, 4. juni, 2018 – Tre Schiller Institutbegivenheder viser, at det nye paradigme for økonomisk fremskridt og samarbejde mellem nationer, som er vokset frem fra Asien og nu er begyndt at transformere Afrika, kan nå ind i Europa, ind i det krigshærgede Sydvestasien og kan engagere præsident Donald Trumps Amerika.

Den 30. maj gik Instituttet sammen med den kinesiske ambassade i Sverige og det Kinesisk-Svenske Erhvervsråd for at samle et stort diplomat- og erhvervspublikum og gøre det klart, hvorfor Kinas Bælt & Vej Initiativ har fanget Østeuropas opmærksomhed og ligeledes tilbyder økonomisk genoplivning til Vesteuropa. 6. juni vil Schiller Instituttet og Yemens Almene Investeringsmyndighed præsentere en ny rapport om, hvordan Yemen kan genopbygges med Bælte & Vej Initiativet, selv med Saudi-Arabien og dens »koalition«, der angriber og bomber den eneste havn, der udgør landets livline, den yemenitiske havn Hodeidah.

Og på Schiller Instituttets konference 9. juni i New York vil Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche få følgeskab af talere fra FN-konsulater og amerikanske ledere, der vil arbejde for, at præsident Trump får et topmøde med den russiske præsident Putin – hvilket er helt uundværligt for fred i Mellemøsten og sikkerhed i hele verden.

At præsidentens topmøde med Nordkoreas Kim Jong-un næste tirsdag kunne føre til et tøbrud i verdens ældste »uopløselige«, frosne konflikt, er et vidnesbyrd til fordel for det nye paradigme for nationalt samarbejde, der har udviklet sig i Asien. Kina, Rusland, Japan, Indien og

naturligvis Sydkorea arbejder alle for præsident Trumps succes og giver ham større frihed til at ændre sin indstilling til en udvikling på topmødet i retning af en atomafrustning.

Hans succes vil også være deres succes pga. gennembruddene i infrastruktur-konnektiviteten i hele Eurasien, som kan følge efter fred på Koreahalvøen.

Senere kunne et topmøde mellem Trump og Putin, der nu arbejdes på, imod britisk geopolitik og dens tilhængeres hylende opposition, bringe den samme udvikling til selv Sydvestasiens krigszone.

I dag beskrev Helga LaRouche udsigterne for arbejdet hen imod »principper for en fælles skæbne for menneskeheden« som forhåbningsfulde. Vesteuropa vil, tilføjede hun, enten erstatte sine nuværende principper (for nedskæringspolitik over for menneskeheden), eller også eksplodere. Selv de haltende tegn på økonomisk vækst i Amerika under Trumps præsidentskab har været tilstrækkeligt til at forårsage, at finanscredse fordømmer en »afkobling« fra et Europa, der atter falder bagud mod nulvækst, eller det, der er værre.

Og de halter, kombineret med kulturelle og postindustrielle sygdomme, der får den forventede, gennemsnitlige levealder i Amerika til at falde og store missioner, som udforskning af rummet, til at gå tabt.

Vi vil føre kampagne for Lyndon LaRouches metode til en økonomisk genrejsning, »LaRouches fire nye økonomiske love«. Glass-Steagall, for at bryde Wall Street op, og en statslig nationalbankpraksis, der skal erstatte det med produktiv kredit, er allerede blevet forsigtigt rejst i Italiens nye regering. I USA har de ført til »videnskabsdrevet økonomi«, forcerede programmer for fusionskraft og udforskning af Solsystemet, som bringer eksplosioner i produktivitet.

Det er det nye paradigme, omkring hvilket de asiatiske magter ønsker USA's samarbejde.

Foto: Frivillige aktivister fra LaRouchePAC i det nordlige New Jersey mobiliserer for LaRouches Fire Love. Maj 2018. (Photo Sylvia Rosas / LaRouchePAC)

Verden står på randen af en ny orden for fred og udvikling

Leder fra LaRouchePAC, 3. juni, 2018 – En virkelig spektakulær transformation i menneskehedens historie er nu i sigte i den nærmeste fremtid, hvis verdens borgere har tilstrækkeligt mod til at gribe chancen. Man husker på Friedrich Schillers berømte epigram, »Øjeblikket«, der reflekterer over udfaldet af den franske revolution:

»En afgørende epoke har århundredet skabt,

Dog, dette store øjeblik fandt et lidet folk.«

Kan menneskeheden i dag leve op til dette øjeblikks storhed?

Den Nye Silkevejsånd, en udvikling, der blev initieret af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som Xi Jinping så stærkt vedtog for fem år siden, har frembragt dette store øjeblik sammen med de amerikanske og europæiske befolkningers historiske opstand imod det kulturelle og økonomiske forfald i hele den vestlige verden. Dette reflekteres i Brexit, valget af Trump, det nylige italienske valg og lignende bevægelser andre steder.

I dag smuldrer opdelingen af verden i geopolitiske blokke – kernen i Det britiske Imperiums evne til at bevare finansoligarkiets magt, i City of London og på Wall Street –

for øjnene af os. Præsident Donald Trump har lanceret en freds- og udviklingsproces på Koreahalvøen i tæt samarbejde med Kina, Rusland og Japan. Den amerikanske ambassadør til Rusland Jon Huntsman har meddelt, at det presserende nødvendige topmøde mellem Trump og præsident Vladimir Putin omsider er ved at blive arrangeret med en dagsorden for at løse de tilbageværende »krigsskuepladser for arrangerede tvekampe« i Sydvestasien og Østeuropa, især i Syrien og Ukraine. I alle disse brændpunkter vil et heldigt udfald være totalt afhængigt af, at alle parter følger Lyndon LaRouches vise ord – få traktorerne i gang omgående, brug lige fra begyndelsen udviklingsprocessen som den nødvendige betingelse for alle politiske aftaler. Dette er den Nye Silkevejs præmis – win-win-troen på alle menneskers fælles mål og fælles rettigheder og skabelsen af fred gennem udvikling.

Indiens premierminister Narendra Modi gjorde det i sin hovedtale til Shangri-La-dialogen i Singapore den 1. juni klart, at Indien vil være en del af denne win-win-fremgangsmåde og kom med en passioneret appel for, at asiatiske nationer, og alle nationer, skulle være færdige med »stormagts-rivaliseringer« og understregede: »Et rivaliseringens Asien vil holde os alle tilbage. Et samarbejdende Asien vil forme dette århundrede«.

Ambassadør Huntsman sagde her til morgen til »Fox and Friends«, da han blev spurgt om planer for et Putin-Trump-topmøde, at »begge sider ser favorabelt på dette«, og at: »Det er utænkeligt at konkludere, at man kan få Mellempøsten til at falde til ro uden, at USA og Rusland behandler spørgsmålet om den hvepserede, der hedder Syrien. Og det er utænkeligt, at man rationelt kan behandle spørgsmålet om strategisk stabilitet og atomvåben, når vore to lande er i besiddelse af 90 % af verdens atomvåben. Isolation fikser ikke tingene. Det gør det, at vi kommer sammen.«

Trump tager dristige skridt. Russiagate-svindelen fortsætter med at blive optrævlet, med LaRouche-organisationens afsløring

af briternes rolle i kupforsøget mod USA's præsident, der nu er et hovedemne i selv mainstream-medierne. De medskyldige spillere i Obama-administrationens efterretningssamfund står nu selv over for mulig retsforfølgelse og afslører yderligere sig selv i deres panik. Obamas efterretningschef James Clapper pralede i bogstavelig forstand til Bloomberg News 2. juni, at han og andre »manipulerede« valg i udlandet og regelmæssigt »væltede regeringer«, men at dette var OK, eftersom »det blev gjort med henblik på det pågældende lands befolknings bedste interesse – i betragtning af den traditionelle ærbødighed for menneskerettigheder«. Historien vil redegøre for de »menneskerettigheder«, som den anglo-amerikanske klike gav befolkningerne i Vietnam, Irak, Libyen og Syrien, blandt andre. Det er præcist denne mentalitet med »regimeskifte« – simpelt hen en ny term for Det britiske Imperiums geopolitikker – som Trump har afvist, og som er en hovedgrund til det britiske panikforsøg på at ødelægge ham.

Det nye paradigme, der nu er ved at blive virkeliggjort, er truet af det vestlige finanssystems hastigt forværrende tilstand. Dette systems europæiske sektor konfronteres med opstanden i Italien, krisen i Deutsche Bank og andre potentielle gnister, der kunne antænde den massive derivatboble, der kunstigt støtter hele konstruktionen. Med Trump, der bryder fri af det britiske kupkomplot, må han handle hurtigt for at gennemføre en reform af finanssystemet i Hamiltons tradition, som det fremlægges i LaRouches Fire Love, for at gøre det muligt for nationen både at blive en del af og også bidrage til udfoldelsen af den Nye Silkevejs-udviklingsproces i alle dele af verden, og videre endnu.

Foto: USA's udenrigsminister Mike Pompeo skåler med viceformand for DPRK's Centralkomite Kim Yong-chol under en arbejdsmiddag i New York City, 30. maj, 2018. [State Department photo/ Public Domain]

Jason Ross fra LaRouchePAC Videnskabssteam, USA, i København: Et nyt paradigme for verden for en bedre fremtid for menneskeheden

Jason Ross: »Vi har virkelig en utrolig mulighed netop nu for at ændre de koncepter, der udgør grundlaget for, hvordan vi træffer beslutninger – politiske beslutninger, økonomiske beslutninger, selv kulturelle beslutninger. Der har været et angreb på det aspekt af os, der gør os menneskelige. Hvis vi ikke havde en forbindelse til udødelighed; hvis vore liv ikke var i stand til at efterlade noget, til at gøre noget, der går ud over vores egen død, ville vi faktisk, rent kulturelt, ikke være andet end dyr. Vi ville være ligesom en slags dyr; vi ville udsøge os dejlige ting, og det er da rart at have god mad, jeg kan godt lide god mad, og det er en god ting, det er dejligt at have det sjovt; men uden denne evne til at leve på en måde, så man, mens man lever sit liv, ved, at det vil have værdi for altid, så er man ikke et helt menneske. Og man kan ikke fylde det tomrum ved at forsøge at have travlt for at skubbe denne følelse af tomhed væk, eller at forsøge at købe ting for at skubbe denne følelse af tomhed væk; man må adressere det ved at gøre noget meningsfuldt. Og jeg mener, det er den største grusomhed ved det nuværende økonomiske system, som vi har i de fleste vestlige nationer; det skader

økonomien; det gør folk fattigere; det koncentrerer rigdom hos mennesker, der arbejder i finansverdenen og assisterer den; det fortsætter Det britiske Imperium; og dets mest tragiske aspekt er, at det stjæler fra os, det tager fra mennesker det, der var blevet udviklet hen over århundreder som en kultur; en kultur, der gjorde det muligt for folk at gøre noget, der ville have mening efter deres død. Og det er det, vi må bringe tilbage som en del af at skabe et nyt paradigme. Det betyder, at vi har koncepter, der går længere end til det, Kina har foreslået med Bælte & Vej Initiativet. Det er et godt forslag. Der er mere at gøre. Det vil jeg komme nærmere ind på, og jeg vil, som denne rapport viser, specifikt tale lidt om Afrika som en case study, ved at sammenligne, hvordan det gamle paradigme har relateret til dette kontinent, og hvordan det nye paradigme relaterer til det.»

Video I: Jason Ross' præsentation

Video II: Diskussion

Se også den danske introduktion til rapporten:

»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: en vision for en økonomisk renæssance«.

Part 1:

Part 2:

Succesrig Bælte & Vej-seminar i Stockholm

Successful Belt and Road Seminar in Stockholm

On Wednesday morning, May 30th, 2018, the Schiller Institute hosted a seminar together with China's Chamber of Commerce in Sweden, China Eastern Airlines, supported by: Embassy of China in Sweden, China Cultural Center and in cooperation with: China Sweden Business Council.

It was very successful with the Chinese Ambassador speaking, together with the Ambassador of Pakistan, and the Chargé d'Affaires from South Africa as well as with Stephen Brawer, Hussein Askary and other prominent speakers. Jason Ross opened and moderated the seminar which was attended by 83 participants from embassies, industry, institutions including from the Foreign Ministry. Media were represented by Chinese media and a journalist from the largest Swedish tabloid. A number Schiller Institute contacts participated. The title of the seminar was "The Significance of China's Belt and Road Initiative for World Economic Development."

After the Chinese Ambassador, Stephen Brawer made a presentation including a strong attack against geopolitics and "the modern form of the British Empire." The topic of his speech was: "The Strategic Significance of the BRI: Overcoming Geopolitics." As the seminar also had diplomats from Pakistan and South Africa it was made clear that the Belt & Road is not only about China but a global perspective.

Hussein Askary opened up the second panel with a speech about "The Potentially Transformative Impact of the Belt and Road on Sweden, Europe and Third Parties." He presented the work of the Schiller Institute to promote the New Silk Road since

the early 1990s up to now. He was followed by managers of various companies from China and Sweden. The Deputy General Manager of Bank of China Stockholm Branch presented the impact of the B&R policies on today's economy. Two Swedish consultants presented ways and means to develop business, esp. production and infrastructure between China and Sweden. Also the head of China Eastern Airlines, who sponsored the seminar, presented his expanding airline network between Europe and China/Asia.

In the first question period Ulf Sandmark called for Sweden to join the Belt & Road bringing up the model of Swedish Chinese industrial cooperation experience from the Volvo Cars success story, calling for extending this model of Swedish-Chinese innovative industrial cooperation to the BRI projects in Africa.

The seminar was a breakthrough from two standpoints. First that the Chinese deliberately are taking the gloves off by inviting the Schiller Institute to speak clearly about the British role of geopolitics as the ideology behind the hysterical attacks against the B&R from the Swedish establishment. Secondly the seminar was a breakthrough for the Schiller Institute in Sweden reaching out to very productive networks as well as establishment institutions who were present at the seminar.

Audience members were very open about saying they learnt something new about the B&R, which so far for most people, and especially institutions, has been misunderstood as some limited trade policy with China. The global, economic, cultural and scientific perspective in the new paradigm of B&R had been lacking in their understanding so far. Bringing in Africa in the focus, as the continent with an expected more than 2 billion population 2050 and as the coming motor of world economic growth, helped very much to widen the perspective of the audience.

Stephen Brawer's speech: "The Strategic Significance of the BRI: Overcoming Geopolitics" started off with the World Land-Bridge map followed by a picture of Helga Zepp-LaRouche at B&R Forum in Beijing May 2017. He quoted President Xi Jinping at Boao Forum, April 2018: In a world aspiring for peace and development, the cold-war and zero-sum mentality looks even more out of place. ... To promote common prosperity and development in today's world, we have no choice but to pursue greater connectivity and integrated development." Contrasting that, Brawer presented the Halford Mackinder's Heartland theory. Bringing geopolitics into today with the example of Zbigniew Brzezinski who used Mackinder's map in his book from 1997. As an example for Sweden Brawer pointed to another neutral European nation, Austria, who has taken a clear stand against geopolitics and joined the B&R. Touching upon the philosophical East-West dialogue Brawer pointed to the deep influence of Confucius on the founder of the American republic: Benjamin Franklin. After a quote from President Xi Jinping speech at the UN, January 2017 "Towards a Community of Shared Future for Mankind," Brawer ended with the quotes from Krafft Ericke from the book the {Extraterrestrial imperative: From Closed to Open World}, 1971, about the limitless development potential of space.

In his speech the Pakistani Ambassador praised the development corridor China is building in Pakistan from the Chinese border to the Indian Ocean port of Gwadar. It will open up the landlocked neighbor countries in Central Asia and also provide a shortcut into China for the Maritime Silk Road, he explained.

The Chargé d'Affairs of South Africa rose to the occasion as a member of BRICS and took a global perspective and not just African. He brought up the whole historical colonial past by referring to the Bandung conference defining the relations between Asia and Africa.

In the Q&A of first panel the ambassadors and Brawer answered

questions, where many of the points were sharpened.

This seminar came at a time where a massive mobilization in the media and think tank sector against the BRI, describing China as a new hegemon in the world. An unprecedented number of seminars have been and will be held around these days on the theme, and a new state-backed think tank, New Silk Road Observatory, will be established on June 4th, amid a lot of fanfare. The Schiller Institute Seminar is the only one with a positive and constructive tone. In answering questions, the Chinese Ambassador told the audience to ask the Schiller Institute if they had questions about the BRI, because they have the best knowledge of it. The effect on the audience was just that, as many persons said they wanted to invite the Schiller Institute for followups.

EU's afvisning af de italienske vælgeres valg starter nyt finansielt uvejr i Euroland.

**Politisk Orientering v/ Tom Gillesberg,
31. maj, 2018. Del I & II**

»Det bliver mere og mere tydeligt dag for dag, selv for folk, der ikke har deres daglige gang her nede på kontoret, at den

verden, der var engang for lang, lang tid siden, inden der var en Brexit-afstemning i Storbritannien; inden den italienske befolkning dengang sagde nej til en ny forfatning for Italien; inden Donald Trump blev valgt til præsident; dengang for lang tid siden; den verdensorden, som vi har forladt, den kommer aldrig tilbage. Illusionen om, at den kommer tilbage, altså, at man kan gå tilbage til de 'gode gamle dage', hvor Barack Obama var en fantastisk, super, liberal præsident, som bare ville det bedste for verden, og hvor vi i den vestlige verden havde det bedste finanssystem, der kunne tænkes, hvor man kun gjorde alt muligt godt for resten af verden, osv.; den fantasi er væk, og den kommer ikke tilbage.

Det, vi står med lige nu, det er et sammenbrud; fortsættelsen af det finansielle sammenbrud, sammenbruddet af det transatlantiske, finansielle system, som vi så i 2007-08, og som så blev udsat gennem, at man simpelthen bare oversvømmede de finansielle markeder med såkaldte kvantitative lempelser i mange forskellige omgange og lod staterne overtage en stor del af finansmarkedernes spillegæld; jamen, det sammenbrud er nu på vej tilbage med forrygende hast. Og det er meget ironisk, at det, der ligesom har udløst – men det er kun udløseren, der er ikke selve årsagen – den seneste krise, jamen, det er denne her hybris, som findes i en arrogant, vestlig elite i folk, der sidder nede i EU's hovedkontor og siger, jamen, vi styrer, hvordan det her foregår, og der er ikke nogen befolkninger, der skal få lov til at lade deres 'demokratiske rettigheder' blande sig i de dispositioner og beslutninger, som VI træffer! ...«

Video, del I og II:

Nej, John Bull, markederne går ikke forud for menneskeheden!

Leder fra LaRouchePAC, 30. maj, 2018 – Blot få timer efter, at Italiens præsident, samtidig med, at han holdt en tale, der åbenlyst erklærede, at de udenlandske investorer og ikke-valgte bureaukrater i Bruxelles' vilje underkender det italienske folks vilje, afviste ministerlisten, der blev præsenteret af flertalskoalitionen, brød Helvede løs i hele den vestlige verden. Den åbenlyse erklæring af det britiskcentrerede finansimperiums magt over suveræne stater giver nu massivt bagslag.

De tre andre, nødlidende stater i det sydlige Europa – Spanien, Grækenland og Portugal – står over for lignende katastrofer, med faldende valutaværdier og stigende renter på deres statsgæld. Den kendsgerning, at eurosystemet som helhed er dysfunktionelt, bliver i stigende grad indlysende for enhver.

Selv *Wall Street Journal* udgav en kronik, der advarede om, at en sådan åbenlys foragt for det demokratiske valgresultat blot vil »bekræfte opfattelsen af, at EU er immun over for den offentlige mening. Det forstørrelser i farlig grad splittelsen mellem Europas folkeslag og institutioner«.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche udtrykte det klarere: »*Euroens død er på vej; eliternes magt er ved at nå vejs ende. Uanset, hvad de gør, gør de det blot værre.*«

Deutsche Bank, der er ved at drukne i derivatgæld, har allerede indrømmet sin fejlslagne bestræbelse på at blive

verdens største hedge fund. Bankens nye lederskab forsøger at komme af med sine investeringsbankoperationer – en proces, der kunne blive den udløsermekanisme, som sprænger hele systemet i luften og får krisen i 2008 til at blegne i sammenligning.

Krisen er heller ikke begrænset til Europa. Det amerikanske og europæiske banksystem er uadskilleligt. I Brasilien gav den forhadte præsident Michel Temer, efter at en trucker-strike fik hele økonomien til at gå i stå i 9 dage, efter og fjernede de nye skatter på benzin, han havde gennemtvunget. Argentinerne følger opmærksomt med, med præsident Mauricio Macri, der af sine Wall Street-controllers får at vide, at massive budgetnedskæringer og nedskrivning af pesoen vil blive de betingelser, der knytter sig en bailout fra IMF, selv med de nuværende nedskæringstiltag, der har drevet befolkningen på afgrundens rand.

Der er selvfølgelig intet af dette, der vil løse krisen. Det vestlige finanssystem kan ikke »fikses«. Hele det vestlige banksystem er oversvømmet med værdiløse spekulationspapirer, der bliver serviceret forud for den menneskelige races behov. Et nyt system, baseret på kreditpolitikker i Hamiltons tradition, kan og må gennemføres sådan, som **LaRouches Fire Love** foreskriver. Faktisk er den kendsgerning, at de to, italienske koalitionspartier, der forsøger at danne en regering, begge kræver Glass-Steagall og en statslig infrastruktur-investeringsbank – de to første af LaRouches Fire Love – i vid udstrækning årsagen til rædslen i London og Bruxelles, der førte til deres diktatoriske afvisning af det italienske folks vilje.

Hele Asien går sammen omkring ånden fra den Nye Silkevej. Præsident Trump er i færd med at arbejde sammen med Asien for at løse Koreakrisen én gang for alle, gennem en fremgangsmåde med »fred gennem udvikling«. Og med Russiagate, der nu forvandles til Spygate i USA, for en stor dels vedkommende pga. *EIR's* efterretningsrapporter[1] om britisk efterretning og Obama-efterretningsteamets undergravende rolle, skulle

Trump snart være fri til at bringe USA fuldt og helt ind i et samarbejde med den Nye Silkevej og i opbygning af et nyt paradigme for hele menneskeheden. Denne mulighed må ikke forpasses.

Foto: Præsident Trumps og førstedame Melania Trumps besøg til Kina, 10. nov., 2017. (Photo: White House)

[1] Se Barbara Boyds seneste opdaterede *EIR*-rapport, »[Memo to President Trump: Time to End the Special Relationship; Declassify All British Spawnd Documents Concerning Your 2016 Campaign](#)«.

Frygt for bagslag sætter nu bestræbelser i gang på at tøjle den italienske krise

30. maj, 2018 – Visheden om et bagslag som følge af Londons/Bruxelles afvisning af de italienske valgresultater blev hurtigt erkendt, og der er flere panikbestræbelser i gang for at løse det.

Afstemninger i parlamentet indikerer, at den udpegede »teknokratiske« IMF-håndhæver Carlo Cottarelli som midlertidig premierminister totalt set ville få absolut ingen støttestemmer, med selv det Demokratiske Parti, der har indikeret, at det ikke ville stemme.

Ifølge Reuters citeredes Cottarelli af ANSA-nyhedsagenturet for at sige, at »nye muligheder for fødslen af en politisk regering var fremkommet« og antydede hermed, at en ægte

regering stadig er mulig. »Disse omstændigheder, og også i betragtning af spændingerne på markederne, har fået mig til at afvente yderligere udviklinger«, sagde han.

Reuters siger, at Femstjernebevægelsen indikerer sin villighed til at »gentænke sin beslutning i weekenden om at trodse præsidentens veto og gå tilbage til valg«. De indikerede imidlertid, at »League-(Lega-)leder Matteo Salvini, der vokser frem i meningsmålinger, syntes at smide koldt vand på ideen om, at hans parti og 5-Stjerne igen kunne forsøge at danne en koalition«. Lega er gået frem med 8 % i meningsmålinger i forhold til sit valgresultat med 28 %, alt imens M5S har over 32 % og måske også går frem i nye valg, hvilket ville give koalitionen et stærkt flertal.

Det ser ud til, at M5S er villig til at forsøge at finde en anden økonomiminister end Savona, hvis euroskeptiske synspunkter angiveligt skulle have været grunden til præsident Mattarellas (dvs., de udenlandske investorer) afvisning af den foreslåede regering. Men en toprådgiver til Lega-leder Salvini har imidlertid sagt til Reuters, at de ikke ville opgive Savona.

Reuters tilføjer: »Den Europæiske Centralbank holder nøje øje med markedsderouten og den politiske krise, der nu oversvømmer Italien, men ser ingen grund til at intervenere på nuværende tidspunkt, siger kilder.«

Uden nogen støtte til Cottarelli, hvis der ikke kommer en ny aftale, kunne nyvalg blive afholdt så tidligt som i slutningen af juli.

Franske, belgiske og tyske banker har størst eksponering i italiensk statsgæld

30. maj, 2018 – Den mest dramatiske situation blandt de store, private banker uden for Italien, og bortset fra Deutsche Bank, der befinder sig i en særlig sårbar tilstand pga. af dens gigantiske eksponering i derivater, er situationen for Belgiens Dexia Bank. Dexia har €15 mia. i italiensk statsgæld i sine regnskaber – dobbelt så meget som bankens egenkapital.

Eksponeringen i italiensk statsgæld er uforholdsmæssigt høj blandt flere banker i Tyskland; i Deutsche Pfandbriefbanks tilfælde er den på 83,2 % af bankens egenkapital; Aareal Bank, 65,9 %; Commerzbank, 42,7 %. Dette er for det meste lån i ejendomme. Deutsche Banks eksponering er relativt lav, med kun 6,51 %; bankens netværk af banker i Italien har imidlertid udstedt yderligere €35 mia. i lån til ikke-offentlige klienter.

Den værste situation, med hensyn til lån til ikke-offentlige klienter, findes her for franske banker, for hvem det italienske marked udgør det næststørste marked efter selve Frankrig: BNP Paribas har udstedt lån til klienter i Italien i størrelsesordenen €154 mia., og Crédit Agricole €95,5 mia.; alt i alt har franske banker €311 mia. i lån til italienske klienter på regnskaberne, af hvilke €63 mia. er til den italienske stat; tyske banker har €91 mia. på regnskaberne, som omfatter €39 mia. til staten; spanske banker har €66 mia., inkl. €45 mia. til den italienske stat.

Tabene for de store privatbanker i ugen fra 22.-29. maj udgjorde: 15,4 % for Unicredit; 12,5 % for Commerzbank; 12,4 %

for Intesa San Paolo; Banco Santander, 11,3 %; Deutsche Bank, 9,3 %; Crédit Agricole, 9,3 %; BNP Paribas, 8,5 %; Société Générale, 6,2 %.

Smitte kunne forårsage en ny gældskrise i Grækenland, Spanien og Portugal

30. maj, 2018 – Der er voksende snak om smitte pga. den italienske politiske krise. Ikke alene vokser bond spreads (forskellen mellem afkastet på to obligationer, der har forskellig kreditrating, -red.) i Italien, men også i Spanien, Portugal og Grækenland. De græske bankierer er især bekymret. Grækenland forventes at afslutte bailout, men det afhænger af, om landet kan vende tilbage til markederne. En tilbagevenden er usandsynlig, med de voksende bond spreads.

»Det, der foregår i Italien, bekymrer os enormt«, sagde en seniorbankkilde til Storbritanniens *Guardian*. »Lånemarkederne er gået amok i det sydlige Europa. Sådanne afkast forhindrer fuldstændigt Grækenland i at vende tilbage til dem, når programmet slutter.«

Desuden er der ingen, der ved, hvor meget der er tilbage af Grækenlands enorme 'pot'-gæld[1], der nærmer sig forfald og skal betales på et tidspunkt. *Guardian* citerer en velplaceret, græsk embedsmand, der advarede om, at Grækenland vil få brug for hjælp udefra, hvis landet ikke kan gå til markederne.

I Spanien er afkastet også steget. En spansk kilde rapporterede til *EIR*, at EU's politikker hidtil ikke havde været et betydningsfuldt spørgsmål. Mistillidsvotummet mod

Rajoy-regeringen og mulige nyvalg drejer sig om spørgsmålene om korrupsion og Madrids håndtering af catalansk separatisme. Men dette kunne hurtigt ændre sig, hvis en finanskriser udløses af en stigning i lånerater.

Forskellen på afkast ('spreads') mellem spanske 10-årige obligationer og tyske statsobligationer steg med 15 basispoints til 135 basispoints den 29. maj. Dette skal sammenlignes med italienske spreads, der nu ligger mere end 300 points over tyske statsobligationer.

Spanske bankaktier blev også hårdt ramt, med Santander, Sabadell og Bankia, der tabte mere en 5 % af deres værdi.

Portugisiske bond spreads er også steget.

Moody's har truet med at nedgradere Italiens rating – som i øjeblikket ligger to hak over junk-niveau – hvis den næste regering ikke fremlægger et nyt nedskæringsbudget. Sådanne trusler kan blot sprede smitten til andre lande.

Foto: Befolkningen i Athen protesterer mod nedskæringer i statsbudgettet, på grund af de enorme ratebetalinger på lån, der har førsteprioritet på budgettet – foto fra 2016.

[1] 'Pot' er den del af et aktie- eller obligationslån, som investeringsbankerne vender tilbage til den ledende låntager. Dette er gjort, så delen kan sælges til institutionelle investorer. (*Investopedia*)

Eurokrater forsøgte også at

iscenesætte et kup i Østrig, men mislykkedes

30. maj, 2018 – En Schiller Institut-kilde i Østrigs maskinindustri har til nærværende nyhedstjeneste sagt, at hans land havde været udsat for de samme forsøg på tvang fra finansmarkedernes og eurokraternes side, der nu udøves over for Italien, for at tvinge euroskeptikere ud af landets regering. Den østrigske præsident Alexander Van der Bellen nedlagde imidlertid ikke veto mod dannelsen af en ny regering sidste december, med den euroskeptiske koalitionspartner Frihedspartiet. EU's tvangsgreb lykkedes ikke i Wien.

Ud over partiets politikker for euroen og EU, var Frihedspartiet også blevet angrebet for sine synspunkter vedr. Rusland og dets opposition mod EU's sanktioner mod Rusland.

Kilden sagde, at Østrigs neutrale status gør landet særlig følsomt over for udefrakommende pres, såsom dem, der kommer fra Bruxelles, og at det er grunden til, at Frihedspartiets kandidat Norbert Hofer, der nu er transportminister, næsten blev stemt ind som Østrigs nye præsident i Østrigs præsidentvalg i 2016.

Foto: Østrigs præsident, Van der Bellen.

City of Londons tåbelige kup mod Italien

vil fremskynde et finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 29. maj, 2018 – Den Londoncentrerede eurodollar-elite har netop brugt Italiens præsident til at blokere dette lands demokratisk valgte flertalsregering i at overtage regeringsmagten og således i virkeligheden gennemført et kup mod Italien.

Mon der stadig kan herske nogen tvivl om, at britiske efterretningskredse og eliten i den Europæiske Union simpelt hen nægtede at acceptere valget af Donald Trump til USA's præsident og indledte en indsats, der fortsat er i gang, for at tvinge ham ud af Det Hvide Hus?

Både italienerne og amerikanerne begik den samme forbrydelse, som var at vælge en regering, eller en præsident, der trodsede britisk geopolitik ved at ønske stormagtssamarbejde med Rusland og Kina, og som nægtede at parere ordre og følge City of Londons finansmagters »markedsregler« for økonomisk politik.

Og i tilfældet med Italiens kuppede flertalsregering var dens partier endnu mere åbne end kandidat Trump var, mht. at genvedtage Glass/Steagall-bankopdeling og nationalbankkredit til produktiv beskæftigelse og nye infrastrukturprojekter – alle elementer af **Lyndon LaRouches »Fire Love«** for en økonomisk genrejsning.

Det er blevet en skandale, at eliteerne i London og Bruxelles' EU, såvel som også de neokonservative i USA, fordømmer Kina og Rusland som autoritære diktaturer, alt imens de forbeholder sig magten til at veto eller vælte enhver regering, der modsætter sig britiske, geopolitiske nulsums-politikker. Som den arrogante EU-kommissær Günther Oettinger i dag sagde til en interviewer, »Markederne vil lære italienerne at stemme for det rigtige«.

I dag udtalte Helga Zepp-LaRouche, at dette Londoncentrerede,

geopolitiske paradigme – som hævder at repræsentere »vestlige værdier« – nu i realiteten er blevet vanæret af det Nye Paradigme for gensidig økonomisk og videnskabeligt fremskridt, der repræsenteres af Kinas Bælte & Vej Initiativ (og af dets programmer for udforskning af rummet, udvikling af fusionskraft osv.).

En lederartikel i *Bloomsberg News* kaldte i dag skarpt kuppet i Italien for »Mattarellas tåbelighed« med henvisning til den italienske præsident, der vetoede regeringen på vegne af London og Bruxelles. Alt imens Glass-Steagall og nationalbankpraksis i Hamiltons tradition i valgene i marts måned var fremsatte spørgsmål, så vil de nu blive langt mere betydningsfulde i de nye nationale valg til efteråret. Faktisk bliver spørgsmålet om at adlyde Eurozonens nedskæringsregler, eller muligvis endda at forlade euroen, nu lige så passionerede som det vakte spørgsmål om at kæmpe for selve den demokratiske frihed.

Ikke kun dette: Londons Mattarella-brøler gav i det mindste Europa et nyt, hårdt lods hen mod et voldsomt finanskrak, der allerede truede. Med Tysklands største bank, der allerede er i alvorlige vanskeligheder, førte bankaktierne an i faldet på aktie- og obligationsmarkeder i hele Europa og USA. Med denne voldsomme finanskrise, der nu trænger sig på, vil Glass-Steagall og LaRouches »Fire Love« også blive spørgsmål, der skal kæmpes om i de amerikanske valg i 2018.

Den Europæiske Centralbank iscenesatte et kup

imod den legitime italienske regering

29. maj, 2018 – Følgende forkortede erklæring blev i dag udgivet af Liliana Gorini, forkvinde for MoviSol (Movimento Internazionale per i Dritti Civili – Solidarietà); LaRouche-bevægelsen i Italien.

Med en intervention, der går imod de mest fundamentale regler for demokrati og folkeretten, vetoede Europa »regeringen for forandring«, der var ved at blive dannet i Italien, og som havde et klart parlamentarisk flertal. Europa gennemtvang endnu en teknokratisk regering, der havde stået klar i månedsvis, ledet af hr. Udgifts-revision, Carlo Cottarelli, hvis plan simpelt hen er at nedbringe gælden, og som kun har støtte fra det Demokratiske Parti (PD), der tabte parlamentsvalgene den 4. marts.

Dette er det seneste eksempel på den »suspendering af demokrati«, som for et år siden blev krævet af den Europæiske Union, da den introducerede det afbalancerede budget som det eneste mål for hver eneste europæiske regering, eller Angela Merkels »markeds-lydige demokrati«. Det paradoksale aspekt, som ikke har noget fortilfælde i den italienske republiks historie (som er en parlamentarisk republik og ikke en præsidentiel republik), er de grunde, som republikkens præsident Sergio Mattarella har givet for at forklare, hvorfor han nedlagde veto imod prof. Paolo Savona, en berømt økonom og tidligere regeringsminister og leder af Confindustria, som den nye regerings finansminister. Mattarella sagde, han gjorde det for ikke at bekymre »udenlandske investorer«, som frygter, at Italien kunne forlade euroen. Dette på trods af det faktum, at der i det regeringsprogram, som blev aftalt mellem Lega og Femstjernepartiet, og ligeledes i prof. Savonas udtalelse fra i søndags, ikke fandtes nogen omtale af at forlade euroen, men kun et krav om at ændre den fejlslagne politik med

nedskæringer, der i Italien »har skabt fattigdom, mindskede indkomster og uligheder« (professor Savona).

I dagene op til dette uacceptable kup mod en legitim regering, som italienerne stillede store forhåbninger til, var Mattarella tilsyneladende ofte i kontakt med præsident for den Europæiske Centralbank, Mario Draghi; samme Mario Draghi, der i 2011 gennemtvang Mario Montis teknokratiske regering, der ikke var valgt af nogen italiener, med et brev, som dikterede regeringens opgaver. Den franske præsident Emmanuel Macron blandede sig ligeledes i denne beslutning ved at ringe til den tiltrædende premierminister Giuseppe Conte, før denne blev modtaget i Quirinalpaladset [præsidentens residens] med sin ministerliste, for at bede ham fjerne Paolo Savona fra denne liste, og dernæst senere, ved at støtte Mattarella i at afvise Savona.

Pressen, der taler for City of London og de finansielle lobbyer, som er ansvarlige for krisen i 2008 med deres spekulationsaktivitet, tillod sig at fornærme ikke alene Lega og Femstjernepartiet, der samarbejdede om at udarbejde et regeringsprogram, som tilsigtede at promovere jobs og bekæmpe fattigdom, men også alle italienere som et folk og kaldte dem »barbarer« (*Financial Times*) og »gratister« (*Der Spiegel*) ...

Det spørgsmål, som mange stiller, er: Hvorfor gennemtvinge ved magt en teknokratisk regering, der ikke vil holde mere end tre måneder, eftersom den ikke har flertal i parlamentet; og som, iflg. PD-politiker Massimo D'Alema, vil øge stemmerne til regeringskoalitionen mellem Lega og Femstjernepartiet fra 60 % til 80 %? Er finansmarkederne så desperate, at de må købe tid, om end det kun drejer sig om tre måneder?

Dette synes at være den virkelige årsag til statskuppet. Deutsche Bank er på randen af bankerot; bankens eksponering i derivater har nået et sådant niveau, at selv dens cheføkonom David Folkerts-Landau har afsløret den kendsgerning, at banken er blevet en hedge fund. Som den italienske økonom Alberto

Bagnai, der er valgt til Senatet for Lega, i et radiointerview erklærede: »Euroen kunne krakke, men ikke pga. os. Deutsche Bank er klar til at fyre 7.000 ansatte. Alle disse storbanker har en stærk eksponering i derivater. Lad os antage, at det er tysk privatfinansiering, der er klar til at eksplodere, i stedet for den italienske statsgæld. Vi må være parat til en sådan begivenhed.«

Desuden sagde lederen af Femstjernepartiet Alessandro Di Battista den 28. maj i et interview på nationalt Tv med Lilli Gruber i bedste sendetid, at »De forhindrede denne regering, fordi de er rædselsslagne for bankopdeling og en statslig investeringsbank«.

Så, snarere end frygten for en Ital-exit, så var det, som markederne flippede ud over, den kendsgerning, af Salvini-Di Maio-regeringen i sit program havde to punkter, som står LaRouche-bevægelsen nær, nemlig en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling og en statslig investeringsbank, med det formål at udstede kredit til realøkonomien. Det nuværende finanssystem er så råddent og så klart til at eksplodere, at det ikke vil tillade debatter og da slet ikke debatter, der omfatter sådanne punkter i et regeringsprogram for et så betydningsfuldt land som Italien, en af Europas grundlæggere. For at holde dette rådne system i live, gennemtvang tidligere italienske regeringer, fra Monti til Gentiloni, drakoniske forholdsregler til nedskæringer.

Europa, EU, Trojkaen, ECB, økonomerne og etablisementets medier nægter at forstå, at et Nyt Paradigme i løbet af de seneste år har hævdet sig og er kommet til udtryk i Brexit, Trumps valgsejr i USA, »Nej« i den italienske folkeafstemning for at ændre forfatningen, og nu det italienske valg den 4. marts. Det kommer ligeledes til udtryk i den kendsgerning, at to tredjedele af verden har tilsluttet sig præsident Xi Jinpings Bælte & Vej Initiativ, med dets win-win-politik for økonomisk samarbejde, i modsætning til den geopolitiske politik for konfrontation med Rusland og Kina, som fører til

krig.

Det lykkedes dem at forhindre regeringen for forandring, som igen vil være der om tre måneder, som Salvini sagde; men de kan ikke forhindre det Nye Paradigme, der nu hævder sig i hele verden ...

Meddelelse: Webcast med Helga Zepp-LaRouche: Bankierers kup i Italien vil ikke stoppe oprøret imod det bankerotte Imperium. Torsdag, 31. maj, 2018 kl. 18

newparadigm.schillerinstitute.com

Den italienske præsident Sergio Mattarellas afvisning af den nye regering i Italien er et kup, beordret af de samme bankierer fra City of London og den Europæiske Centralbank (ECB), hvis politikker næsten har ødelagt den italienske økonomi, såvel som også de fleste af EU-medlemslandenes økonomier. Mattarella ville ikke acceptere Paolo Savona som finansminister, til trods for, at Savona var blevet udvalgt af lederne af de to partier, der fik flest stemmer i det nylige italienske valg, Femstjernebevægelsen og Lega. Savona, en respekteret, tidligere regeringsminister, havde dristet sig til at stille spørgsmålstegn ved den Europæiske Unions og

ECB's fejlslagne politikker. I stedet for koalitionen, ledet af de to partier, udnævnte Mattarella en fortaler for nedskæringspolitik, Cotarelli, en tidligere embedsmand i den Internationale Valutafond (IMF), som tiltrædende premierminister.

I sidste uge påpegede Helga Zepp-LaRouche i sit webcast den italienske krise som et sandhedens øjeblik. Ville de mislykkede bankierer, der kører ECB, vælte resultaterne af det nylige valg, hvor de tidligere regeringspartier blev smadret af et oprør fra vælgerne, der er dødtrætte af nedskæringer og løgne fra deres regering, og af bailouts og bail-ins til bankerne? Zepp-LaRouche sagde, at vælgernes afvisning af de tidligere største partier i hele Europa, kombineret med Trumps valgsejr i USA, samt Brexit, har sendt et umiskendeligt signal; et signal, der efter al sandsynlighed igen bliver affejet af dem, der er arrogante nok til at ville være Universets Herskere, der prædiker »demokrati« over for Rusland og Kina samtidig med, at de kører kup imod demokratiske valg i USA (Russiagate) og i Italien.

Der er ingen garanti for, at disse eliter igen vil lykkes med at knuse folkets vilje, i særdeleshed ikke med Kinas Nye Silkevejspolitik, der fortsat vinder frem, ikke blot i Asien og Afrika, men også i Europa. Og alt imens britiskledede, geopolitiske netværk har lanceret den ene provokation efter den anden, for at bringe Trump til fald og isolere præsidenterne Putin fra Rusland og Xi Jinping fra Kina, alt imens de løber risikoen for at lancere Tredje Verdenskrig undervejs i processen; så har de imidlertid ikke lykkedes med at forhale momentum for et Nyt Paradigme, der kommer fra Asien og Europa.

Der kunne ikke stå mere på spil for menneskeheden! Lyt med denne torsdag, når fr. LaRouche rapporterer om de seneste begivenheder og fremlægger kursen for at sikre det Nye Paradigmes succes.